юни 2013 г., брой , сезон VII

Делта Те

Вестникът на Езикова гимназия „Пловдив“

Цена: 0,50лв

13 Години Делта Те
стр. 2

На фокус:
г-н Мирослав Атанасов
г-н Саркис Нерсесян
стр. 4

Чао, випуск 2013!
стр. 6

Студенти в Холандия
стр. 9

Накъде през лятото ?
стр.13

Неизвестните чудеса по света
стр.14

55 години ЕГ”Пловдив”

✓ *Юбилеен концерт на Античния театър*

Събрание на екипа на Делта Те по случей края на учебната година

Всяко нещо има своя край. Тъжно, но факт - краят за тазгодишния сезон на Делта Те също наближава. Училищният вестник има още по-дълбока история, но официално се навършват 13 години от неговото издаване. Числото 13 е фатално, но не е свързано с лоши явления, както много хора си мислят, а с много силни събития. Годината за Делта Те може успешно да бъде определена като такава благодарение на всеотдайната и усилена работа на екипа и разбира се, на волята на главния редактор Петър Ангов. Ако преди 2 години не се бе появила неговата смела мечта - Делта Те отново да се утвърди като традиция в гимназията, сегашният успех нямаше да е реалност.

На едно последно събрание за сезон 2012/2013, екипът на Делта Те се събра, за да отпразнува усилената работа и постигнатите успехи и за съжаление, за да се сбогува с едни от най-ценните си кадри, които завършват училище и поемат по нов път. Много от дванадесетокласниците споделиха, че желанието им за по-нататъчно развитие е пряко свързано с работата им във вестника, било като фотографи, репортери, редактори или странъори. Всички са категорични, че участието в издаването на вестника им е дало много - опит, насока, верни приятели и много позитивни емоции.

Събранието се състоя в медийната зала на гимназията и мястото на координатор на вестника беше предадено на Мария Чешмеджиева от 11”з”клас. Екипът беше изключително въодушевен от силното присъствие на 8-ми клас на събранието и от техния ентусиазъм за работа. „Не е истина колко много може да се разчита на тях и колко са мотивирани” – бяха думите на някои репортери с повече опит. За да се развива вестникът, трябва да съществува приемственост между випуските и поради този факт участието и на по-ниските класове ни вдъхва надежда, че традицията няма да бъде прекъсната. Той се превърна в неразделна част от ученическия живот в гимназията и от институцията Езикова гимназия „Пловдив”. Това личи от огромния скок в продажбите на вестника през последните години и най-вече от гледката в коридорите след появата на последния брой – много ученици разгръщащи страниците и коментиращи последните новини от живота в гимназията и извън нея. Директорът на нашето училище, г-жа Пенка Стайкова, изрази своята подкрепа като произнесе топли пожелания за още повече успехи и нарастваща популярност на вестника, които ние изключително много ценим.

На това последно събрание за сезона, Петър Ангов отправи своите напътствия и препоръки към екипа и връчи заслужените сертификати на току-що завършилите дванадесетокласници, които бяха посрещнати с бурни аплодисменти. Всички си пожелахме много късмет и спорна работа за следващите броеве. Вечерта на другия ден, екипът на Делта Те се събра в една не толкова формална обстановка и отпразнува края на успешната година в Happy Bar & Dinner. Всички пожелахме на абитуриентите успешно представяне на матурите и винаги да пазят детското в себе си, защото има три неща, които възрастните могат да научат от децата: да бъдат радостни без повод, винаги да са заети с нещо и да се стремят с всички сили към това, което желаят.

Нона Кичукова, 11”г”

Текст : Нона Кичукова, 11-г
Снимки : Павел Павлов

Нека чуем и мнението на нашите съученици за този сезон.

Михаела Лазарова

Кое ти е любимото нещо в училищния вестник?
Любими са ми бисерите на нашите уважавани и обичани учители. Мисля, че воденето на подобна рубрика е страхотна възможност за научаването на нов лаф.
Какво очакваш да видиш в Делта Те в бъдеще?
Като цяло вестника има доста интересни рублики,статии и т.н..Смятам,че за сега се справяте супер !

Анелия Камова

Кое най-многото ти харесва в Делта те?
В Делта Те най- много ми харесва актуалната информация и отразяването на най - емблематичните събития през месеца. Интересните са също така тестовете и бисерите.
Какво искаш да видиш из страниците на вестника догодина?
Бих искала догодина във вестника да видя повече интересни рубрики и анкети на съучениците ми.

Антони Апостолов

Какво най-много те впечатли във вестника през тази учебна година?
Със сигурност ми харесва това че има много различни рубрики, които се харесват на читателите и предизвикват интерес.
Какво искаш да видиш в него догодина?
Може би интервюта, в които да научаваме повече за учениците.

Хари Кавърджиев

Какво най-много ти допада в Делта Те ?
Най-много ми харесва рубриката с учителите, която според мен е най-интересната от целия вестник.
Какво би искал да видиш из страниците на вестника догодина?
Да продължавате все така, вестника си е достатъчно интересен.

Александрина Дочева

Кое най-много ти харесва в Делта Те ?
Като цяло ми допада идеята да има училищен вестник, защото учениците се информират за разнообразни неща, а и могат да се насладят на хубавите статии.
Какво се надяваш да видиш в предстоящия сезон догодина?
Искам да продължавате целият екип все така и да е винаги така интересно.

Петър Тонков

Какво най-много ти допада в училищния вестник ?
Харесвам във вестника това, че представя училищния живот и винаги можем да се посмеем на бисерите.
Какво би искал да видиш в него догодина?
Очаквам да има повече спортни коментари и новини за всякакъв вид спорт, защото повечето момчета ги интересуват подобни неща.

Текст : Весела Костуркова,8-г
Снимки : Бойкоа Димов,8-в

В продължение на пет години за нас, учениците, Английската гимназия е нашият втори дом. Тук израстваме и се развиваме, тук откриваме нашите най-ценни приятелства, тук се сблъскваме с трудностите на живота ...и ги преодоляваме заедно. Гимназията.... тя остава незаличими спомени както в сърцата както на учениците, така и на бившите учители, които с любов и усмивка на лице си спомнят за годините прекарани в нея. Забавни истории винаги е имало и ще има, сълзи и смях винаги е имало и ще има .... духът на времето на тази гимназия живее и ще живее в нас.

55 години Езикова гимназия „Пловдив" – анонсът бе широко разпространен сред медиите, събирайки на едно място бивши и настоящи ученици и учители на гимназията. С много радост те разказваха своите истории от живота в училището, своите спомени. Една малка панорама на тези мигове рисуваше и музеят на гимназията, който бе открит в Балабановата къща. Гостите имаха възможността да се насладят на снимки от старите ленти, автентични униформи на гимназията, спортни купи, стари училищни вестници и учебници. Госпожа Ноеми Доникян заедно със своята група, които направиха този музей еалности които усърдно се трудеха за събирането, възстановяването и подреждането на тези експонати, с радост посрещаха гостите. Музеят бе открит с кратка презентация и коктейл.

Празникът на гимназията продължи с юбилейният концерт на Античния тетатър. На едно място – за да пеят в чест на училището се бяха събрали някои от най-големите и любими български гласове – група ПИФ, Нора, Дичо, Валди, Бобо и др. Идеята на концерта бе една своеобразна машина на времето, пренасяща възпитаници и преподаватели от далечните години на основаването на гимназията до наши дни с кратко видео и презентатор – бивш ученик, който разказа на публиката своите спомени от времето, прекарано в Английската.

Концертът започна с реч на Директора на гимназията – Госпожа Пенка Стайкова, а след това зрителите имаха възможността да се насладят и да си припомнят някои от най-големите хитове на 50те, 60те, 70те и тн. Публиката с радост пееше златните хитове и аплодираше музикантите.

Концертът бе белязан и от още няколко приятни събития. Именно тук, на Античния театър, господин Емил Кошлуков, който също е бивш възпитаник на гимназията, учреди една нова фондация на името на Стоил Куцев, която оттук-нататък ще присъжда награди за ученици и учители. Именно тук, бяха раздадени за трета поредна година наградите на Любен Христов. Тазгодишни техни носители станаха вече завършилият главен редактор на Делта Те – Петър Ангов, Ангел Свирков от 11е и Кристина Минчева от 11 д. На всички тях ние пожелаваме още много бъдещи усепхи!

Прекрасен концерт очакваше публиката, някои от вечните балади все още не бяха изпяти, но не толкова прекрасни се оказаха атмосферните условия и силният дъжд наложи прекратяването на концерта преждевременно.

За много бивши възпитаници и преподаватели празникът продължи в Панаира, където се проведе и балът на завършилите. С усмивки на лица стари съученици се прегръщаха, радваха се на своите бивши преподаватели и запечатваха по някой кадър вече не на старите ленти, а на модерните дигиталните арапати. Настроението бързо бе повдигнато от училищната банда, която накара млади и стари да затанцуват заедно, да пеят и да се радват заедно.

Из залата се носеха историите на миналото, които именно тя, нашата гимназия, е запечатала в съзнанието на хиляди ученици. Спомените носеха сълзи от радост.

А вие, настоящи ученици, имате ли вече вашите мили спомени от гимназията. Ако сте ги намерили, съхранете ги. Ако ли не, търсете ги....Защото сега ние, настоящите ученици сме духът на времето. Наш е редът да пишем историята, да пазим спомена жив и когато след години и ние отново се видим, негативите да са избледнели, да са отстъпили място на истински ценностните спомени, които сърцето няма да позволи да се запилеят сред поредния лист от историята, нашата история.

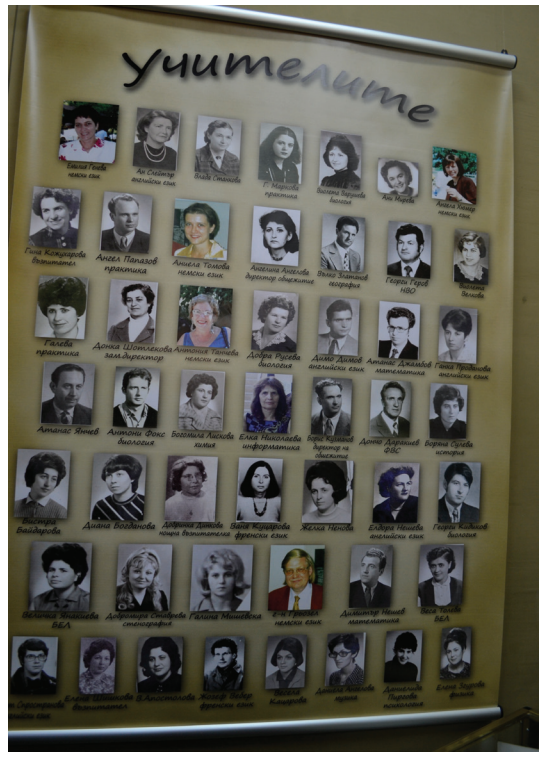
Текст : Мария Чешмеджиева, 11-з
Снимки : Бойко Димов, 8-в

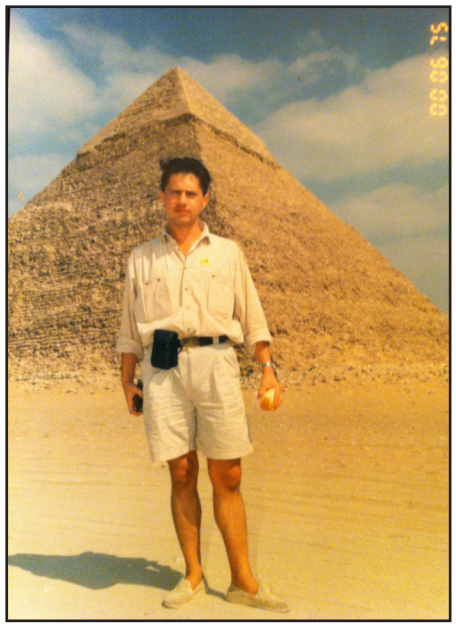

Любима книга: Много са.Една от тях е „Песента на моряка" на Кен Киси.
Любим филм: „Сталкер" на Андрей Кончаловски
Любима песен: „Дихание" на Наутилус Помпилиус
Хоби: Не ми е необходимо.
Девиз: Нямам.

Любима книга: Много са
Любим филм: "Once upon a time in the west". Учебник по киноматография. Всеки главен герой във филма има музикална тема, когато се появява в кадър.
Любима песен: Queen – "The show must go on". Тази песен е пример за съвършенно единство между съдържание и форма. Няма нито една излишна нота.
Девиз: Не обичам девизите. Напомнят ми за социализма.
Хоби: Музиката. Ха ха ха. Преди няколко години си купих колело и в мен се събуди онази детска страст по колелетата. Сега всяко свободно време съм на гребната база.

Мирослав Атанасов

Защо избрахте учителската професия и по-точно музиката?
Две са кръчките към изкусвото. Първата е да откриеш музиката в себе си. Това се случи случайно когато бях дете. В първи клас за 8-ми март изпях една песен за майката пред целия клас. Обрах всички овации. Тогава разбрах, че това ми се отдава и открих музиката в себе си. Втората кръчка е по-трудната, да намериш себе си в музиката. Някъде между 10 и 11 клас в музикалното училище разбрах, че не мога да бъда Моцарт. Започнах да осъзнавам колко е голямо и дълбоко това изкусво и колко ще ми бъде трудно да намеря своето място там. Първите ми обработки за нареден оркестър са от тогава, а като студент в Пловдив вече композирах и песни. На изпита по кавал във фолклорния отдел на Пловдивската академия по изкуствата през 1981г се явиха най-добрите кавалджии на България. Един от тях беше Теодоси Спасов. Местата бяхя само три. Приеха четерима, а аз останах пети. Нямах избор, трябваше да кандидатсвам музикална педагогика, а там ще меря сили с класическите музикални училища. Така станах учител. Наложи се втората година на моето следване да се прехвърля задочно обучение. Трябваше да работя и уча едновременно. Беше трудно да си намеря работа като учител в Пловдив. Един ден се събрахме трима талантливи музиканти на едно място и създадохме оркестър. След няколко години съвместна работа получихме първия договор в чужбина. От 1990 до 1998 обикаляхме света на пасажерски кораби, където бяхме част от шоу програмите. Започнахме от Белгия, Англия, Холандия. После Дания, Швеция, Финландия. След това Франция, Англия, Испания; а последните четири години Кипър, Израел, Египет и Гърция. След 1998 г. останах в България – твърдо решен, че няма да я напусна вече. Това бяха най-тежките години, когато 1 долар стигна ниво от 3 000лв. Тогава в училищата се търсеха учители по английски език. След осем години работа в английско говорящи държави бях понаучил нещо. След малка подготовка през 1999г. се явих на изпит и записах Английска филология в Пловдивски университет. Сега съм учител с две магистратури.

Ако не бяхте учител, каква друга професия бихте избрали?
Не знам. При мен тази професия се предаде и по наследсво. Баща ми беше много добър учител в Пловдив. Не бих си представил друга професия.

От колко време преподавате в гимназията?
Първия срок на 2009г. бях поканен да замествам като учител по английски език. На следващата година колежката по музика г-жа Динчева се пенсионира и аз реших да заема местото й. Моята идея е в 9-ти клас музиката да се преподава на английски език.

Имате ли си идол?
Нямам нужда. Аз имам Бог.

Вашите ученици знаят, че имате страст към пътешествията. Кое бихте определили като най-вълнуващо?
Разбира се ще кажа пирамидите в Кайро или Витлеем, мястото където Исус се е родил. Или пък къщата на Дядо Коледа в Рованийеми – Лапландия, но човек като обиколи света се оказва, че малко познава своето родно място. Трябва да ви призная, че моето вълнение не беше по-малко от това на пирамидите, когато видях Перперикон или когато разбрах защо на Рилския манастир казват българския Йерусалим.

На колко и какви инструменти свирите?
По-лесно е да ви кажа на кои не мога да свиря. Ха ха ха. Китарата е моят първи инструмент. Когато бях в 5-ти клас купиха китара на брат ми, ученик в математическата гимназия. Тогава техният оркестър репетираха Deep Purple, Beatles и още известни групи по това време, но беше много трудно да намериш акордите или текста на някоя песен на Beatles. След 8-ми клас записах техникума по дървообработване, където моя баща беше учител. Там другарката Димчева по музика откри моя талант. В духовия оркестър свирех на туба, в естрадния на бас китара, в народния нямаше кавалджия и трябваше да се науча. В края на 9-ти клас разбрах ,че моето място е в музикално училище. Там ми се отвориха всички врати към музиката. В института се научих на хармоника и банджо.

Как музиката влияе на Вас като личност и в житейският Ви път?
Музиката ме прави по-добър и спасява от дейсвителността. Спомнете си :„Който пее, зло не мисли."

Кое според Вас е най-важното в живота?
Могат много думи да се кажат: да не загубиш достойнсвото си, да бъдеш честен, откровен и т.н. Но в словото се казва, че от всички добродетели у човека най-накрая остават Вярата, Надеждата и Любовта. Човек не трябва да губи тези три неща.

Какво сте научили от учениците си?
Разбрах, че е много трудно да си ученик в нашата гимназия. Тук се сещам за онзи анекдот, където ученика от класа по пиано свирил най-бързо и най-силно „ Турския марш" на Моцарт. Когато дали наградата на друг, неговия коментар бил: Госпожата работеше с талантите, а гениите ги пропусна. Аз приемам учениците като гении.

С какво ще запомните тази учебна година
С многото благотворителни концерти и дейности на нашите ученици, свързани с 55 годишния юбилей на ЕГ – Пловдив.

Саркис Нерсесян

Защо избрахте учителската професия и какво Ви привлече в изобразителното изкуство?
Аз, по професия съм първо скулптор и като съчетание с това съм и преподавател. В изобразителното изкуство ме привлече чувство на неосъзната необходимост да съм част от него.

Ако не бяхте учител, каква друга професия бихте избрали?
Бих избрал да правя кино.

Какво сте научили от учениците си ?
Труден въпрос.

Имате ли си идол ?
Не.

Кое според Вас е най-важното в живота ?
Всичко, от което се нуждаем, е любов.

С какво запомнихте тази учебна година ?
С много и силни емоционални моменти, които ми създадоха моите ученици. Положителни.

Как изобразителното изкуство влияе на вас като личност и в житейския Ви път ?
То не влияе, това е начин на живот.

Кое Ви е любимото произведение на изкуството? А любим художник ?
Нямам любимо произведение на изкуството или любим художник. Имам любим период в изкуството – началото на двадесети век .

С какво друго изкуство бихте се занимавали ?
Кино.

Интервюта : Мила Темнялова, 10-к;
Павлена Тодорова, 10-к

Как премина спортния празник?

Поредният слънчев ден от месец юни донесе страхотно настроение на учениците от ЕГ „Пловдив". За часовете, изпълнени със всякакви емоции, допринесоха организираните този път състезателни игри, раздвижваща гимнастика и танци.
Проведоха се различни състезания, в които премериха сили ученици, а също и учители.
В щафетните игри се състезаваха най-малките в гимназията ни. В първата игра победители бяха 8"г" клас, а второ, трето и четвърто място заеха съответно 8"е", 8"а" и 8"з". Във втората отново "г" клас поведоха, а след тях останаха "з" , "е" и "а" клас. Най-добрите щастливо отпразнуваха победата, като похапнаха шоколадовите си награди.
Финалът по футбол, завършил с равенство, бе последван от дуспи. Победителите бяха 11"ж" , а втори останаха 11"г".
Всички от гимназията имаха възможността да наблюдават и състезанията по волейбол, в които взеха участие и ученици от други училища : СОУ „ Св. Паисий Хилендарски" (4то място), ОМГ „ Академик Кирил Попов" (3то място), ГХП „Св. Св. Кирил и Методии" (2ро място), а нашият отбор стана първи. Финалът бе проведен в спортната зала на Пловдивски университет „ Паисий Хилендарски ", където и бяха наградени играчите.
Пълноценният предиобед завърши с мач между учители и ученици, а аплодисментите обра отборът на гимназистите.
Празникът беше вълнуващ както за участниците, така и за публиката. Благодарностите са за организаторите, които направиха това събитие възможно и този път по-интересно за учениците.

Текст :
Незабравка Богданова, 8-б
Снимки :
Бойко Димов, 8-в

Ден на самоуправлението

Самоуправление или диктатура цареше в Езикова гимназия „Пловдив" на деня, посветен на учениците да заемат учителския пост?
Атмосферата в гимназията далеч не се различаваше от обичайната за ученическия живот в училище. Голяма част от класовете не се „самоуправляваха", а правеха класни, контролни или подлежаха на други форми на устно и писмено изпитване. Дали този факт се дължи на липса на инициатива или на притискащите срокове за оценки? Прочетете сами впечетленията на една от малцината, изпълнили ролята на учител, макар и само за час.

Здравей, как се казваш?
Здравей, аз съм Елена от 11"и" клас.
Какво мислиш за деня на самоуправлението в нашата гимназия?
За първи път участвам в него. За мен той е ден, в който се дава възможност на учениците да застанат от другата страна, дори и за малко. Това е ден, който смятам, че трябва да присъства в традициите на нашето училище.
Как премина той в твоя клас?
Проведе се само в един час, в който преподавах аз.
По какво зае учителската позиция?
География, бях подготвена от предния ден. В другите часове не се даде възможност на учениците да преподават.
Значи ентусиазъм липсваше от страна на учителите, а не на учениците?
Да, нямаше предложения, доста късно разбрахме, че ще протече такъв ден.
Имаше ли ученици, които останаха разочаровани, че не успяха да заемат учителския пост, поне за един час?
Да имаше, в един определен час, няма да споменавам точно кой, предишният ден се уточни, че самоуправление няма да се проведе, но днес една г-жа реши, че все пак този час ще се състои. Нямаше подготвен ученик, но две момчета излязоха да преподават, часът не протече както трябва, всичко се провали по средата.. Въпреки това се забавлявахме, но е нужна подготовка, така както и учителите не идват не подготвени.
Чувстваше ли притеснение да излезеш пред целия ти клас?
Не, вече четири години сме заедно и сме свикнали един с друг. Часът протече нормално, уважиха ме и се радвам, че участвах в тази инициатива.

Текст : Нона Кичукова, 11-г/ Снимки : Стефан Солачки, 11-з

На добър час, випуск 2013!

Средата на месец май – дърветата разцъфтяват, песента на птичките се носи из въздуха, времето се стопля и... ЕГ „Пловдив" изпраща своите абитиуриенти. На 15 май учениците от нашата гимназия с чест, почит, много любов и сълзи отпратиха випуск 2013.

Програмата за последния ден на 12-ти клас в гимназията стартира с финалия час на класния. След това всяка паралелка от най-малките - 8-ми клас, изпрати символично в класните стаи с балони в ръце и с кратка реч абитуриентите. Както всяка година, и тази за пореден път абитуриентите излизаха, броейки възторжено от 1 до 12. Ученици и учители имаха възможността да се насладят на красивите, понякога и доста екстравагантни тоалети на бъдещите абитуриенти. Събитието не мина и без българския химн, както и някои от най-известните родни песни.

За първа година по един представител от клас на 50-ия юбилеен випуск произнесе пред гимназията кратка, но прочувствена и забавна реч, в която ***се обърна към класния ръководител*** и припомни на съучениците си някои от ***най-хубавите моменти от гимназиалния живот.*** Паралелките поднесоха и букети на класните ръководители, а след това 10 момичета, по едно от всеки клас, пуснаха заедно в небето по един бял гълъб като символ на на свобода, мир и успехи. Г-жа Пенка Стайкова също отправи своите поздравления към завършващите, пожелавайки им много успехи в живота. Тя не пропусна да напомни на завършващите, че вратите на ЕГ "Пловдив" винаги ще бъдат отворени за тях.

И както традицията повелява, 12-ти клас предадоха знамето на гимназията на 11-ти клас, които ще бъдат следващите, повлечени от еуфорията около абитуриентски бал, завършване и матури. След официалната част от програмата всички абитиуриенти пуснаха своите балони да се реят из въздуха и се наредиха пред входа на училището за групови снимки, танци, смях и сълзи. И като всеки празник в гимназията, и този не премина без хора, в които бъдещите абитуриенти поведоха „Зайци" и „пораснали" ученици. Е, на дъжд не им вървя, но нека музиката да присъства в живота на 50-тия випуск на гимназията.

Е, ето че нашата гимназия отвори вратите си и пусна випуск 2013 по пътя на живота. От името на екипа на Делта Те и на всички ученици, преподаватели и служители на ЕГ „Пловдив", желаем на тези млади хора много, много сбъднати мечти, успехи и да запазят усмивките, които този ден присъстваха на лицата им!

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12...

Като всяка поредна година, през май месец гимназията опустява през една от своите смени. Випуск 2013 измина дългия път на своето обучение в Езикова гимназия „Пловдив" и пое към изкачването на нови висини в житейския си опит. Гимназията дава много – голяма част от завършилите винаги ще я асоциират с много истински неща като първата любов, първите ценни приятели, първият сблъсък с по-тежки задачи и отговорности и съзряването си като хора и личности, достойни да бъдат граждани на света в бъдеще. Много от абитуриентите ще продължат обучението си в реномирани учебни заведения у нас и в чужбина и поне за известно време ще бъдат далече един от друг, което е един от поводите за тъгата в техните очи. Тази раздяла е неизбежна, но може би тя е и факторът, който ще определи кои ще останат приятели за цял живот. След изпращането в училище дойде ред и на „големият ден" – балът.

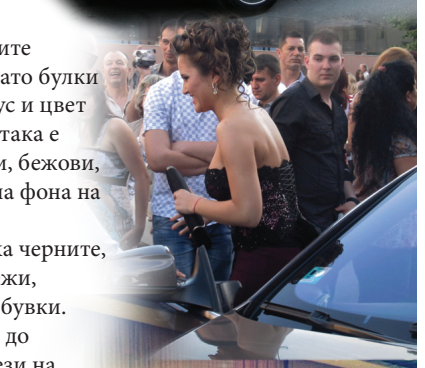

Както може би на повечето вече е известно, всяка година, на 24 май, балът на гимназията се провежда в Новотел „Пловдив". С какво тазгодишният бал беше по-различен от обикновено? Определено с ***изключително стилните абитуриентки.*** За разлика от други години, преобладаваха изчистени, едноцветни и дълги рокли, без да се прекалява с блясъка, паетите и електриковите цветове. Част от дамите бяха заложили на белия цвят и бяха категоризирани като булки от наблюдаващата тълпа, но както гласи известната руска пословица - "На вкус и цвят товарищ нет". Вярно е, че белият цвят е присъщ и за сватбения ден, но също така е изключително нежен и изискан. Точно поради този факт, момичетата в бели, бежови, шампанско и други бледи цветове рокли, изпъкваха изключително много на фона на останалото цветно петно.

Момчетата бяха заложили на типични ***официални костюми***, преобладаваха черните, но се срещаха и сиви, металик и бежови. Открояваха се и някои по-артистични младежи, облечени с различен цвят панталон и отново елегантно сако и по-разчупени модели обувки. Абитуриентите бяха придружени от близки, роднини и приятели, които ги изпратиха до Новотела с подобаваща фотосесия. Срещаха се и професионални фотографи, освен тези на Делта Те, които запаметиха бележития ден.

Друга интересна част от изпращането бяха колите, с които бяха докарани абитуриентите. Някои от моделите бяха Bentley Continental, много мерцедеси S класа, Audi A7, няколко BMW-та 7-ма серия, Jaguar X type, Porshe Panamera и Cayenne и Lamborghini Murcielago. Не липсваха и ретро автомобили, а също така и класиката: 10-метрова бяла лимузина Lincoln Town Car. Красивите абитуриенти и учителите влязоха в хотела към 20:00 часа след като всички успяха да намерят класовете си. След Новотела, завършилите младежи пренесоха купона в известната пловдивска дискотека „Histeria", която буквално се пръскаше по шевовете от хора, затова някои класове бързо се преориентираха към други барове.

Скъпи абитуриенти, да Ви е честито дипломирането, от 25-ти вече официално сте безработни. От екипът на „Делта Те" и учениците Ви пожелаваме на добър час и много късмет и бъдещи успехи, с които да прославяте името на Езикова гимназия „Пловдив".

Текст: Мария Чешмеджиева, 11-з; Нона Кичукова, 11-г/ Снимки: Весела Костуркова, 8-г; Стефан Солачки, 11-з

50-тият випуск не пропусна да оправдае големите очаквания - 53 DSD сертификата

Хубавите емоции за дванадесетокласниците просто нямат край. Те не се изчерпват само с еуфорията около бала, последните прекарани мигове с класа, броенето до дванадесет и изпращането. Немските паралелки, и по-точно издържалите изпита DSD, имаха още един повод за празник – на 07.05. от 17.30 часа в зала „Пълдин“ в парк-хотел „Санкт Петербург“ се проведе церемонията по връчването на DSD дипломите – втора степен на юбилейния 50-ти випуск на ЕГ “Пловдив”. За дванадесета поредна година учениците положиха успешно трудния изпит и отново оправдаха очакванията за високи резултати - 53 абитуриенти получиха своите сертификати. Въпреки официалната обстановка, настроението на всички беше страхотно и непринудено, бяха много развълнувани и широко усмихнати. А какво по-красиво от толкова много млади, щастливи и успешни хора на едно място! Рабира се, на тържеството присъстваха и родители, и приятели на дванадесетокласниците, както и всички учители по немски, които ни подготвяха през годините от 8 до 12 клас, а също и класните ръководители на четирите немски паралелки. Гост беше и госпожа Шмидт, която е представител на Консултантския отдел по немски език към посолството на ФРГ и част от комисията на устния изпит. За съжаление, господин Шлайх нямаше възможност да присъства. Водещи на програмата бяха Елеонора Хубенова и Стефан Грънчаров от 10 клас. Речи държаха зам. кметът Стефан Стоянов, който е бивш възпитаник на нашата гимназия, г-жа Пенка Стайкова, а също и г-н Деенер – референт по културните въпроси и връзки с медиите към Посолството на Германия в София. Поздравителен адрес изпрати експертът по немски език Камен Алексиев. Всички те ни поздравиха и изказаха своята увереност, че тази диплома е един чудесен старт за нас, особено за желаещите да продължат образованието си в Германия. Една от изненадите в програмата беше филмът, който бяха подготвили учениците от 10 клас. Той е създаден изцяло от тях самите, разбира се на немски език, и допринесе за доброто настроение на гостите.

След всичко това най-накрая дойде ред и за връчването на дипломите лично от г-н Деенер. То беше съпроводено от много снимки, аплодисменти и усмивки. Наистина се почувствахме много горди със себе си и разбрахме, че всички усилия, които сме положили, за да вземем този изпит, са си стрували. След като си взехме дипломите, разпуснахме на по чаша вино и сладки. И, естествено, вечерта отпразнувахме още веднъж успеха си, като си пожелахме той да е само първата капка от едно голямо море от постижения.

Текст : Албена Арабаджиева, 12-б

Пореден Успех за Английската! Наши ученици печелят пътуване до Брюксел!

Класа и знание – това са двете думи, с които можем да опишем победата на нашия сборен отбор от 11-ти клас, който заслужено спечели посещение на работно заседание на Европарламента в Брюксел и ваучери за книги на стойност 50 лв. на състезанието на тема „9-ти май – Ден на Европа”.Константин, Благовест, Събина, Красимир, Василена,Иван, Хатидже и Благовест победиха отборите на Математическата, Френската, съседите от Руската гимназия, СОУ ”Черноризец Храбър” и Търговската гимназия.

Преди състезанието всички участници посетиха курс за подготовка, след което преминаха през три етапа.

Още на първи кръг нашият отбор впечатли журито. Учениците трябваше да говорят десет минути по зададен въпрос, свързан с Европейския съюз, като на журито дори се наложи да прекъсне нашите участници – разбира се, отлично подготвени с информация по зададената тема! На втори кръг, представляващ тест от 10 въпроса, нашият отбор допусна само една грешка.

Истинска креативност участниците трябваше да проявят в трети кръг, където те сами избираха как да се изявят – с клип, презентация или постер, който да представи как България се вписва в Европейския съюз. Нашите ученици имаха кратък 40-секунден клип, който служеше като интродукция за пораждането и нуждата от идеята за ЕС. Изявата им продължи с чудесна презентация, представена под формата на диалог. Две от момчетата представяха предимствата на ЕС във всеки аспект в ролята на водещи, а трето момче, играещо зрител от публиката, се превъплъти в еврокритик, когото те постоянно опровергаваха. След такова представяне нямаше как нашият отбор да не грабне първата награда! Участниците от гимназията на пропуснаха да споменат и своята благодарност към госпожа Мария Носикова, чиято безрезервна подкрепа за тях е изиграла голяма роля за успеха им. Ние им пожелаваме едно чудесно пътуване както до Брюксел, така и из страната на книгите, които ще си купят и оставаме с очакванията за още много такива победи на гимназията!

Текст : Мария Чешмеджиева, 11-з

ЕГ "Пловдив" взема участие в Европейската програма "Коменски"

Първият обмен вече е факт – между 13 и 18 май се проведе първата среща в Турция. По план, в тази среща трябваше да се наблегне на трекинга в планината, но мисля, че за всички нас наслаждаването на природните дадености на Турция остана някак на заден план. Най-ценното, което получихме, беше нови приятели и един важен урок – без значение от къде идваш или какъв език говориш, винаги можеш да намериш приятели дори когато най-малко очакваш.
В началото беше леко неловко, тъй като се оказа, че комуникацията с турската група ще бъде малко по-сложна отколкото очаквахме. Въпреки това, нямаше нужда да говорим един език, за да разберем и усетим тяхното безгранично гостоприемство и щедрост. След дългия път (13 часа), топлото им посрещане беше всичко, от което се нуждаехме.
Дните там бяха много изморителни, ходенето беше много и по цял ден, а денят на трекинга беше просто убийствен, но накрая у нас винаги оставаше онова приятно чувство, че си свършил нещо ново, нещо продуктивно, че си общувал с хора, с които при други обстоятелства дори не би се запознал. Раздялата накрая беше особено трудна, имаше сълзи и обещания, че отново ще се видим. Беше изключително трогателно, да не говорим и изумително да видиш как хора, които се познават от седмица, могат да се сближат толкова.
Колкото до самата Турция - държавата е прекрасна, бяхме на толкова много места само за 4 дена. Успяхме да обиколим Ялова, Изник, Бурса и Истанбул, да не говорим за деня в планината, където се откриваха невероятни гледки. Последният маршрут в планината беше особено изморителен и труден, но пък мисля, че си заслужаваше и учителките, които се измъкнаха от него, не знаят какво пропуснаха.
За финал, мога само да кажа на тези, на които предстои пътуване в Германия и Финландия, че определено няма да останат разочаровани, ще завържат приятелства, които с повече късмет ще им останат за цял живот, заедно със спомените от пътуването им.

Текст и снимки : Ивелина Илкова, 11-з

Финалната битка в „Народните будители и аз" – ЕГ „Пловдив" шампион !

Отборът от 11-д клас на ЕГ „Пловдив" спечели градския финал на ученическото състезание „Народните будители и аз" в Пловдив. Финалите на третата поред надпревара по знания се проведоха на 9 юни в Новотела. В тях участваха ученици от 5 до 11 клас, разделени в две възрастови групи. Финалисти в категорията 8-11 клас бяха отборите на 11-д клас от ЕГ "Пловдив" и 11-д клас от Търговската гимназия.
В първия кръг учениците отговаряха на въпроси по автобиографията на Ангел Кънчев. Съучениците ни първи излязоха на „бойното поле" и получиха пълен брой точки на 28-те въпроса, отговаряха уверено и смело. В кръга с допълнителните въпроси, за които участниците могат да ползват интернет и други информационни източници, 11-д от ЕГ-то показаха съобразителност и остър ум и коригираха журито за некоректния им въпрос. „Изпитващите" питаха за година и събитие от живота на Ангел Кънчев, когато обаче той не е бил вече сред живите.

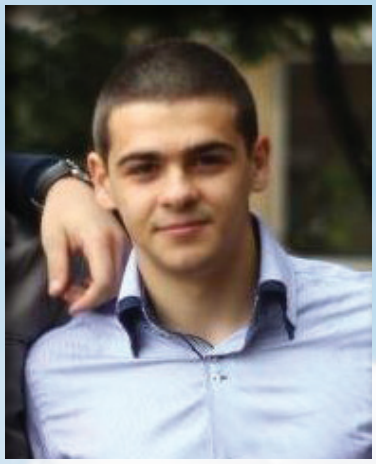

Конкуренцията от Търговската се тюфкаше и завистливо коментираше добрата колективна работа на възпитаниците на 55-годишната гимназия.
Съперниците ни показаха някои пропуски и неувереност още в първия кръг. Частта с допълнителните въпроси изпоти икономистите, които на 2 от 3 въпроса получиха 0 точки.
В този момент сред „кирковците" в публиката се усещаше положителната енергията и щастието от това, че ще са на върха. Заслужена победа, съобщена от специалния гост - академик Георги Марков, и чек за двудневна екскурзия получиха учениците на най-старата езикова гимназия в Южна България.
Честито !

Текст : Александър Аршинков, 11-в

Холандия е една от предпочитаните дестинации на не малка част от завършващите ученици на Английската. В този брой Ние, от Делта Те, решихме да проверим какви са впечатленията на бившите ни възпитаници през първата година от обучението им там.
Интервюта : Габриела Георгиева, 11-к

I amsterdam®

Александър Захариев

Къде учиш в момента и каква специалност?
Уча в University of Groningen, Северна Холандия. Специалност: Международно и Европейско право.
Какви са впечатленията ти от университета?
Университетът е на 81-во място от най-добрите 100 университета в света в ранклистата на Ню Йорк Таймс, когато става въпрос за професионалното реализиране на завършилите студенти. Това е една от причините, поради които професорите са изключително взискателни и никога недопускат да останеш без домашна работа.От друга страна, в началото на учебната година бяхме около 90 човека и още след първия семестър останахме 75 на брой. Но пък това ме окуражава, че ще получа заслуженото признание след завършването на университета, колкото и трудно да е било.
Какви изисквания имаше той към теб?
Това, което ми беше необходимо за този университет, беше изпитът по английски език TOEFL с минимум 92 точки, диплома над 5-ца, извънкласни дейности, добре оформено мотивационно писмо и препоръки от учителите, които са имали наблюдение върху моето развитие.
С кое ти беше най-трудно да свикнеш?
В началото ми беше доста трудно да свикна с липсата на любимите за мен хора. Също така ветровитият климат не ми допада особено много, но нямам друг избор за момента. Другото нещо, с което все още не съм свикнал окончателно, е ограниченото време за подготовка преди изпит.
Липсва ли ти времето в гимназията?
Определено ми липсва безгрижието на гимназиалните години и прекарването на времето с моите съученици, тъй като тук ми беше трудно да открия хора, с които ми е приятно да си общувам. Не ми харесва, че въпреки привидната добронамереност от страна на чужденците ,те не винаги са искрени към теб, даже бих казал доста фалшиви.

Ана-Мария Нанкова

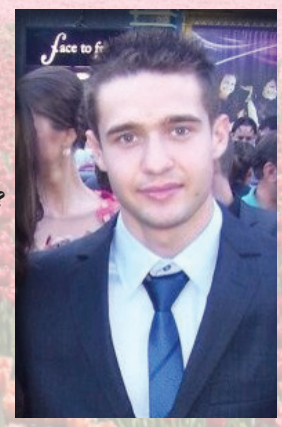
Къде учиш в момента и каква специалност?
Erasmus University Rotterdam, International Business Administration
Какви са впечатленията ти от университета?
Университетът е страхотен, особено за моята специалност е в топ класациите на университети в Европа. Програмата е доста натоварена: имаме по 3 семестъра, а не по 2, както в повечето университети, и много повече изпити (само за първата година са около 11 finals и 7 mid-terms). Това, което най-много ми харесва в Erasmus, са хората. Абсолютно всички са изключително добронамерени и са винаги готови да ти помогнат ако срещнеш някакви трудности.
Какви изисквания имаше той към теб?
Ако трябва да съм честна, в началото имах доста по-различни очаквания за университета, защото изискванията за прием не бяха много високи. Нужни ми бяха TOEFL или друг вид сертификат по английски език, но не държаха да е с много висок резултат. Същото се отнася и за дипломата ми от гимназията. Тя трябваше да бъде, някъде около 5. Единственото изискване на Erasmus, което бих могла да определя като по-специфично, е изпит по математика, за който е написано по-подробно в сайта на университета.
С кое ти беше най-трудно да свикнеш?
Това, с което ми беше най-трудно да свикна, разбира се, беше липсата на близките ми хора. Ако ви харесва място, както на мен ми харесва Холандия, се свиква по-бързо.
Липсва ли ти времето в гимназията?
Преди години не мислих, че някога изобщо може да ми липсва гимназията, но сега от време на време ми се иска да се върна за малко назад във времето. Това, което ми липсва, не е самата гимназия, а колко по-различен беше животът ми тогава. Липсва ми безгрижието, колкото и банално да звучи, но наистина, когато отидеш в чужда държава и в подобен тип университет, много от нещата, с които си свикнал, се променят.

Мария Янкова

Къде учиш в момента и каква специалност?
University of Amsterdam, специалност Economics and Business, която от догодина се разделя на направления Финанси, Бизнес и Икономика.
Какви са впечатленията ти от университета?
Университетът е на доста високо ниво, имат големи изисквания към студентите си и от приетите около 180 първокурсници, в момента сме останали около 90. Но в крайна сметка това ни дава самочувствието, че усилията ни ще бъдат оценени и че взимайки тази диплома пред нас ще се открият по-големи професионални възможности.
Какви изисквания имаше той към теб?
За приема се изискваше мотивационно писмо, сертификат по английски, препоръки от учителите и се държи изпит по математика, който съдържа материал, който в английската гимназия не се покрива по програма, така че този приемен изпит изисква допълнителна подготовка с уроци или ЗИП Математика в 12 клас. Чрез този изпит се преценяват шансовете на студента да се справи с първата година, в която най-трудните предмети за почти всички са математика и статистика, без които нямаме право да продължим обучението си.
С кое ти беше най-трудно да свикнеш?
Все още ми е трудно да свикна със спокойния живот тук. Хората живеят в ужасна рутина. Много меланхолично ми действа тази атмосфера и когато имаме свободни дни винаги ги използвам да пътувам. Също така нещо много различно е, че с колегите нямаме такава връзка, както с класа в гимназията, защото не прекарваме толкова време заедно и е трудно да изградиш по-стабилни отношения с другите.
Липсва ли ти времето в гимназията? Всеки период ни носи нещо специално, в гимназията се определяме като характер, променяме се и преминаваме през много емоции, докато в университета вече се учим да бъдем самостоятелни и отговорни, учим се да живеем сами и да се справяме с трудностите сами.

Антон Шиндов

Къде учиш в момента и каква специалност?
Уча в Erasmus University Rotterdam, специалността ми е Economics and Business Economics
Какви са впечатленията ти от университета?
От университета съм много доволен, харесва ми и програмата. Единствената ми забележка, която бих искал да споделя, е че нямаме никакво време за почивка. Нямаме почти никакви ваканции - учим общо 10 месеца, през които имаме зимна ваканция и само 3 почивни дни в цялата година. Също така годината започна твърде силно и много от нас не успяха да се справят още с първите изпити, като след това се наложи да поправят.
Какви изисквания имаше той към теб?
Изискваше се диплома с оценка около 5, не си спомням с точност, освен това беше нужен и сертификат, който да показва, че владеем английски език. CAE, CPE, TOEFL или IELTS бяха възможностите, аз бях избрал TOEFL.
С кое ти беше най-трудно да свикнеш?
Най-трудно ми беше да свикна със самостоятелния живот, защото дори и най-обикновените задължения си отнемат доста време - готвене, чистене, пране и т.н. Всичко това, комбинирано с ученето, което си е наистина много (а от тази година промениха и изискванията), е доста трудно, особено в началото.
Липсва ли ти времето в гимназията?
Да, времето в гимназията определено ми липсва, защото това бяха едни страхотни години като цяло - нямах толкова задължения и отговорности и си прекарвах чудесно с моите приятели и познати.

Хубаво е да имаш мечти. Хубаво е да имаш цели, които да преследваш. И още по-хубаво е, когато ги постигнеш. Не случайно English Drama Club грабнаха четири награди на фестивала в София, както написахме в предния брой – за най-добра хореография,най-добър комедиен диалогна-добро пресъздаване и превъплъщение в роли и единствената самостоятелна награда - за най-добър актьор – те определено имаха какво да покажат. Показаха го в София, впечатлявайки публика и жури. Показаха го и пред нас, оставяйки ни без дъх – от смях и очарование.

На 10 май групата с ръководител Златка Стоева представи своето представление – вариации по комедията на Оскар Уайлд "The Importance of Being Earnest". Проектът, финансиран от програма „Успех", събра родители, приятели и учители на актьорите в кукления театър (а тези, които не дойдоха, също бяха облагодетелствани – с намалени часове).

Преди представлението нашите актьори, нервни и притеснени, ни отделят малко време, за да разкажат своите впечатления. Роня, Нино, Стела, Ангел, Мария, Радина, Елена от 11ти клас, мажоретките Даниела, Румяна, Кристина, Росица, Кристина, Стефан, единствените в групата от девети клас – Димитър и Ива и водещата Нели споделят, че са имали много забавни моменти заедно. Представлението подготвят от декември, като за това време всеки е успял „да израсне и да навлезе по-дълбоко в красотата на актьорското майсторство". Весели истории те се сещат много – спомнят си колко трудно са накарали Стела да говори високо за ролята си, спомнят си веселите упражнения на Нино за избягване на Lapsus Lingua, как от старание групата „Бохемски Пловдив" непрекъснато увеличавала реквизита си с цел по-добро пресъздаване на обстановката но все пак не пропускат да ни споменат честото ранно ставане и дългите репетиции, за да се представят чудесно. А те го направиха! Не можем да пропуснем и имената на Симеон, Петър и Анастасия (участваща като суфльор) от 11 клас, които помагаха зад сцената, и Тошко, който сам се бе погрижил за музиката. С усмивка госпожа Стоева споделя радостта си от огромната му помощ и от факта, че през цялото представление той нито веднъж не е сбъркал кога и как да озвучи представлението.

Остроумни и изискани шеги посрещнаха публиката от самото начало. Четирите вариации, които трупата представи, успяха да отведат публиката на едно пътешествие, разказващо една и съща история през погледа на Оскар Уайлд, американците, пловдивската бохемия и дори на звезди като Джъстин Бийбър и Селена Гомез. От играта на актьорите личеше истинска отдаденост в ролята, истинско желание да накарат публиката да прогледне сякаш през техните очи.

Няма как да пропуснем да отделим няколко реда за Ангел(без опит да обидим другите невероятни актьори), който изигра две роли – една мъжка и една женска. С играта си като майката на Селена Гомез, именно той грабна и единствената индивидуална награда в София, накара и нашата публика бурно да го аплодира. Умело затанцува балет, бели денс и Gangnam Style, заместваики Криси Минчева, която беше с контузен крак.Въпреки това и тя изигра своята роля на Селена Гомез, за което я поздравяваме!

Представлението завърши с кратко обръщение към публиката с пожелания за нови срещи, защото както каза водещата Нели – "Актьорите са бъдещето" – цитат от Оскар Уайлд. Те всички дружно се поздравиха на сцената за успеха си и подариха букет на "виновника" за шоуто – госпожа Златка Стоева.

Успехът на представлението доведе и до включването му в програмата за юбилея, като актьорите имаха възможността да го изиграят и на голямата сцена на Драматичния театър пред по-широка публика.

А ние пожелаваме още много бъдещи успехи на цялата група, защото те могат – и да играят, и да носят усмивки на публиката!

Текст : Мария Чешмеджиева,11-з/ Снимки : Мария Маринова,11-з

Дента Те пита: Въпроси

Всеки месец така любимият училищен вестник атакува така любимите ни ученици с въпроси. Този месец решихме да ги питаме какво мислят за новия звънец.

Красимир Чавдаров, 11-а

Какво смяташ за новия звънец?

Идеята ми допада, но поради наличието на всички разногласни мнения се получава недоволство.

Росица Горанова, 9-д

Какво смяташ за новия звънец?

Новият звънец донякъде ми харесва. Някои мелодии са хубави, но други са ужасни, чак не мога да ги понасям. Идеята е добра, но мелодиите на звънците се сменят много често и това донякъде ни обърква. Тъкмо свикнем с една песен и се появява друга. Според мен не трябва да се сменят толкова често и когато се избира песен, да е такава, че да се чува силно и да е модерна, а не като "Лебедово езеро".

Интервютата проведе: Мария Чешмеджиева, 11-з/ Снимки: Мария Маринова, 11-з

Илиян Попов, 10-к

Какво мислиш за новия звънец?

Airplanes за кратък срок от време ми стана една от любимите песни, защото всеки път като я чуя означава края на часа.

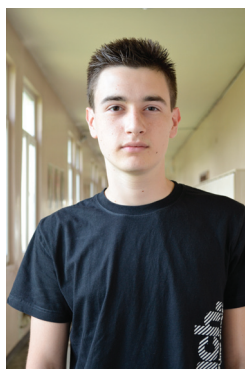
Паолина Манчева, 10-к

Харесва ли ти идеята да има песен вместо звънец и защо?

Харесва ми, защото разчупва обстановката, и се радвам, когато виждам всички да си танцуват, припяват или вървят надъхано по коридорите.

А изборът на песни допада ли ти и имаш ли свои предложения?

За сега не ми допадат и бих предложила да ги сменим с по-нови хип-хоп парчета, слушат се най-много.

Кристиан Николов, 10-г

Какво ти е мнението за новия звънец?

Ами, оригинално е като идея. Представлява някакво приятно разнообразие и попринцип всеки ученик би свързал предишния звънец с непоносимост, дразнение и така нататъка... Така че си е окей. Другият проблем е, че ако не се сменят песните се стига до момент, в който доскучават и започват леко да дразнят. Но със сигурност класическите работи там бяха леко weird, иначе тея Eminem, Adele, AC/DC са готини.

Христо Момиров, 10-д

Какво мислиш за новия звънец?

Изобщо не се разбира нищо. Мелодиите са тихи и дори не се разбира кога започва или свършва часът. Песните са готини, но не са подходящи.

Светлинно шоу

Всеки от нас е гледал световни първенства. Било то по лека атлетика, футбол или баскетбол. А какво ще кажете за световно първенство по .. Фойеверки!
За първа година България стана домакин именно на кръг от световното първенство по фойерверки, с името „Огън,цвят и фантазия". С център град Панагюрище в продължение на три дни – 17-ти,18-ти и 19-ти май, българската публика можеше да се наслади на спектаклите, подготвени от отборите на Словакия,Тайланд и Чехия, а родгряващ бе отборът на Германия. Състезанието събра многобройна публика от цяла България.

Текст и снимки : Весела Костуркова,8-г

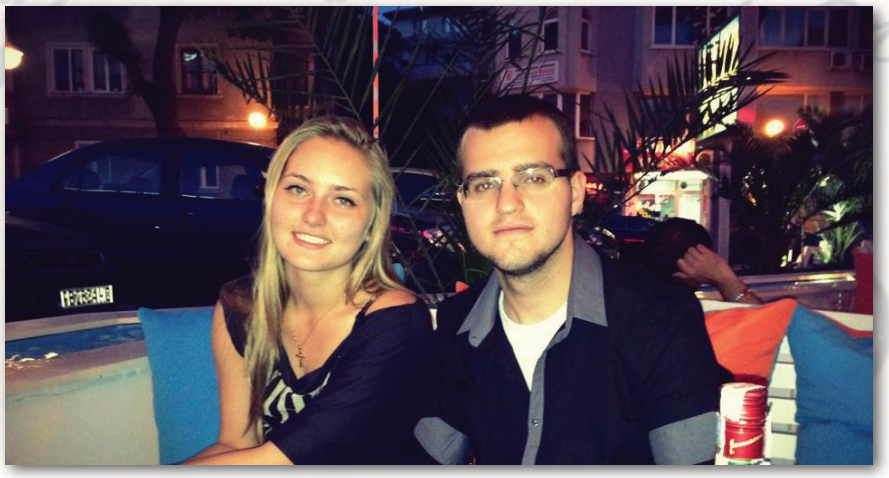

Сега много от вас ще си зададат въпроса, защо такова мероприятие се проведе в малък град като Панагюрище? Отговорът е много прост – ораганизаторът на красивия спектакъл, собственикът на една от най-известните по цял свят български фирми за фойерверки - Иван Иванов е родом от това малко градче! Той, заедно със своя екип, са правили зарите не само за празниците на родния си град, а и на концертите на Металика, Рамщайн (не само на българските стадиони) и много други. Безспорно Иванов е един от най-добрите, но по време на състезанието бе в състава на журито. Красота, огън, цветове и хиляди зрители, оставени без дъх – така най-точно може да се опише „Огън,цвят и фантазия".

Влюбените двойки на гимназията

Полина и Ивайло

От колко време сте заедно?
Ивайло: От 3 месеца.
Чувствате ли се истински влюбени?
Полина: Да, абсолютно, иначе защо да сме заедно?!
Ивайло: Да, истински.
Какво най-много харесваш в другия?
Ивайло: Всичко. Особено факта, че е истинска, откровена и най-хубавата.
Полина: Харесвам всичко в него, най вече това, че е истински джентълмен, което е рядкост напоследък и че ме приема с всичките ми недостатъци.
Как се запознахте?
Полина: Стефан Пачеджиев ни запозна, за което съм му благодарна.
Какво бихте направили ако знаете, че утре няма да сте заедно?
Полина: Ще прекарам остатъка от времето с него.
Ивайло: Утре ще сме заедно, защото я обичам.

Интервюто проведе: Антония Момчилова, 9-з

Представи се с няколко думи ?
Интересна личност съм като цяло. :D
Какво те кара да се усмихваш ?
Много неща, но най-вече приятелите ми.
Имаш ли хобита и с какво се занимаваш в свободното си време ?
Да, имам - пея (или поне се опитвам :D).
А през свободното си време обичам да излизам, да гледам филми, да разхождам кучето си (да бе да) и т.н.
Какво харесваш в себе си и какво би искала да промениш ?
По принцип си се харесвам такава, каквато съм, но бих искала да не съм толкова мързелива.. а и чувствителна.
Какво е идеалното момче за теб ?
"Идеалното момче" хм..ами като за начало да е добър човек, миличък (не прекалено), усмихнат и да знае какво иска ! За външността..не знам..висок, чаровна усмивка и да се облича хубавко. Общо взето.. това е.
Влюбена ли си ?
Don't think so.
Как си се представяш в близкото бъдеще ?
О, не мога да кажа.. жива и здрава да съм пък другото..
Решила ли си с какво искаш да се занимаваш след като завършиш английската ?
Дам, искам да уча Media (журналистика най-вероятно)
Имаш ли любим учител ?
Няколко са..
Опиши Ивет с няколко думи ?
Трудно ще ми е да опиша Ивет с няколко думи..Тя е адски забавна, хубавка и много грижовна ^^ Двете с нея сме най-лудите! Имаме си наши лафове и погледи, без които не можем да издържим и ден.. Много се радвам,че имам приятелка като Ивет в живота си!
Лятото наближава, чакаш ли го с нетърпение и имаш ли някакви планове вече ?
То оставаше и да не го чакам. Имам планове, да...нямам търпение !!
Какво е твоето послание към съучениците ти ?
Бъдете усмихнати, весели, да си прекарате много яко лятото, а и..умната.

Представи се с няколко думи ?
Ами трудно ми е да се опиша сама..
Какво те кара да се усмихваш ?
Основно приятели .
Имаш ли хобита и с какво се занимаваш в свободното си време ?
Излизам с хора, спортувам от време на време и се записах в Интеракт наскоро.
Какво харесваш в себе си и какво би искала да промениш ?
Харесвам си се такава каквато съм, не ми се иска да се променям :)
Какво е иделното момче за теб ?
Накратко : хубави очи, усмивка, характер и добро чувтство за хумор!
Влюбена ли си ?
Не.
Как си се представяш в близкото бъдеще?
Не знам честно казано .
Решила ли си с какво искаш да се занимаваш след като завършиш английската?
Медицина !
Имаш ли любим учител ?
Да.
Опиши Берин с няколко думи ?
Берито е супер сладурана хахах, много е мила и ми е много добра приятелка, държи на мен, както и аз на нея и мисля, че чувствителна и искрена са думите, които я описват най-добре!
Лятото наближава, чакаш ли го с нетърпение и имаш ли някакви планове вече?
О, да, как да не го чакам с нетърпение хаха, иначе не обичам да си правя планове от рано, хубавите преживявания стават в последния момент.
Какво е твоето послание към съучениците ти ?
Пожелавам им едно незабравимо лято, малко остана.

Текст : Нона Кичукова, 11-г

Един от талантите на Английската - Христо Момиров от 10-д клас, барабанист на група Downer Kill, даде интервю специално за вестника.

От колко време свирите и как се събрахте в група, имайки предвид, че сте от три различни училища?
Свирим от две години. Събрахме се първо аз и двамата китаристи (Емо и Зизо). После се оказа, че бащата на Емо познава родителите на вокалистката ни Ирина, и тя се присъедини. След това се присъедини и басистът ни Иоан, тъй като е от един клас с Емо и Зизо. Накрая случайно се запознахме и с втория ни вокал Любо.
Колко концерта имате зад гърба си и предимно авторски песни ли свирите?
Зад гърба си имаме доста концерти. Не знам с точно колко са, но със сигурност са над 30, 3-4 феста, както и няколко концерта в София, от които един самостоятелен. Репертоарът ни принципно се състои от 10 авторски песни, от които на концерт свирим 8, плюс 1 кавър. Но сме твърдо за авторската музика и подкрепяме всеки, който изпълнява такава.
Как се справяте със сценичната треска, или тя не е проблем? Какво е чувството да свириш пред толкова голяма публика?
Сценичната треска никога не е била проблем за мен, тъй като на сцената почти не се виждам. Смятам, че най-голямо влияния оказва на вокалистите, защото те са лицето на групите. Но пък мисля, че и те никога не са имали проблем да се справят с нея.
Спечелили сте два големи конкурса до сега – Силата на рока 2 и Голямо междучасие 4. Как бихте описали тези преживявания?
Преживяванията бяха уникални, особено на Силата на рока 2, където имаше още 16 групи, от които бяхме най-младата и единствена от Пловдив. Освен това беше първият ни концерт извън Пловдив и идеята беше – качваме се, свирим си колкото да се покажем; без амбицията да го спечелим, но се оказа, че журите и публиката ни харесаха и ни наградиха с две първи места – за най-добро изпълнение и награда на публиката. Докато на Голямото междучасие 4 се явихме с надеждата да спечелим, която в последствия стана реалност.
Освен това сте участвали и в Революция Z – как се случи това и какво повече можете да кажете?
След победата ни в конкурса Голямото междучасие, организаторите Д2 се свързаха с нас и ни предложиха да участваме в сериала. Естествено, ние приехме. Ролята ни беше като група, която участва в Голямото междучасие 5, но на финала губи от Революция Z. Който иска да ни види може да гледа 8 епизод на 2ри сезон.
Какви са ви плановете и очакванията в бъдеще?
Плановете ни за лятото са да запишем няколко песни и един клип, евентуално да се явим на конкурс. Общо взето много концерти. Трябва да добавим и нов член, който да се занимава с електроника. След лятото нищо не е ясно, тъй като Ирина, вокалистката, завърши тази година и не знаем къде ще учи.

Текст : Мила Темнялова, 10-к

Летни мисли

Лято, море, слънце, нежен бриз, ледени коктейли и топъл пясък. Кой не си мечтае за една дълга почивка на някое райско кътче далече от непоносимите жеги на града и от досадните задължения? Може би не тази, но някоя друга година и аз ще се разхладя в кристалните води на най-известния бразилски курорт Бузинос или ще се разходя по тесните улички на Санторини. Дотогава мога само да ти разкажа за някои от най-готините курорти по света и да се надявам, че някой път ще се засечем там..кой знае?
Разбира се, няма как да не започна с любимото си попълнение в класацията, а именно Сен Тропе. Може и не всички да сме там, както се пее в една нашумяла песен, но голяма част от нас си мечтаят за този рай на френската ривиера.

Любимо място на много знаменитости, сред които Пабло Пикасо, Жак Превер и Бриджит Бардо, курортът се е утвърдил като място за почивка и развлечение на богатите. Тук освен невероятната атмосфера и романтичните постройки може да видиш много изискани ресторанти и бутици, лъскави яхти и скъпи коли. Ще стискам палци една от тях да е твоята!
Ах, Портофино! Този италиански курорт е смятан за най-красивият на земята. Предпочитан е от много известни имена като Грета Гарбо и Елизабет Тейлър. Създадено още от римляните, градчето ни спечелва не само с лазурния си бряг и очакваните лъскави яхти, но и с много забележителности и паметници на културата, сред които статуята „Исус от бездната" и построения през 16 век замък Кастело Браун.
А какво ще кажеш за Ибиса - островът на нощния живот? Почитателите на електронната музика, танците до зори, дискотеките и коктейлите са добре дошли на испанския рай. След
като гледат прекрасния залез, повечето от тях се отправят към някой от световноизвестните клубове, а на сутринта /ако са им останали сили/ тичат към морето или разглеждат някоя от историческите забележителности /да, има такива, например старинното селце Сан Хосе/.
А ето го и бразилския двойник на любимия ми Сен Тропе! Само на два часа път от Рио де Жанейро, рибарското градче Бузиос предлага истински лукс, бурен нощен живот, развлечения, спортове и прекрасни плажове. Дали ще посетиш някой от изисканите ресторанти, ще седиш с коктейл на верандата на хотела, ще отидеш в някой клуб, или ще потърсиш някоя шопинг дестинация - Бузиос няма да те остави да скучаеш. Дори може да отидеш до брега на „Подковата", където да се гмурнеш в спокойните прозрачни води или да се научиш да караш сърф. Няма да се учудя ако забравиш да ми пратиш картичка..
И накрая, но само по ред, е вулканичният остров на южната ни съседка Гърция - Санторини. Не знам за теб, но аз съм влюбена в архитектурата му, в малките му улички и в невероятната гледка. А освен да погледаш още пушещия вулкан Неа Камени, да се топнеш в лазурното море или да си направиш романтична разходка между белосаните къщи, може да опиташ и едно от най-добрите вина, които се произвеждат в Гърция. Наздраве!

Текст : Лора Стоянова, 10-в

А дали и нашите съученици вече са се заразили с лятно настроение ще разберем от тях.

Боряна Иванова, 8-з
С какво запомни тази учебна година?
Запомних многото вълнения с новия клас, запознах се с много яки хора. Свикването с новата обстановка като цяло. Общо взето само позитивни емоции.
Какви са плановете ти за лятото?
Планирам да отида на едно голямо пътешествие като мина през Норвегия, след това надолу към другите държави – Италия, Гърция, Германия, Франция и т.н.

Славена Георгиева, 8-з
С какво запомни тази учебна година?
Запомних готините хора, нашия клас и многото усмивки, които бяха навсякъде.
Какви са плановете ти за лятото?
Планирам да отида на море в Италия и после при баба и дядо на село.

Гергана Сиракова, 9-а
С какво запомни тази учебна година?
С това, че трябваше като цяло повече да се учи, не просто да се оставяш по течението, защото всичко се прецаква.
Какви са плановете ти за лятото?
Август месец ще ходя в Германия. Преди това ще свиря с групата си.

Величка Кискинова, 9-а
С какво запомни тази учебна година?
9ти клас е най-гаднят клас, който някога е съществувал - супер трудно е и повечето предмети са на друг език...
Какви са плановете ти за лятото?
Може би ще ходя до Виена, малко на почивка и да науча немски. :D

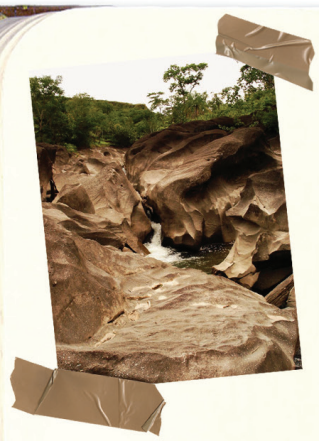
Запрян Атанасов, 10-г
С какво запомни тази учебна година?
Ами… тя мина много неусетно и бързо - беше изпълнена с много трудности.
Какви са плановете ти за лятото?
Да излизам на кафе с приятели, да се забавлявам. Ще ходя на море. Общо взето така ще мине.

Анастас Делчев Анастасов, 10-е
С какво запомни тази учебна година?
С това, че беше много тежка, мина много бавно, но като цяло - хареса ми. Всичко е добре, когато завършва добре.
Какви са плановете ти за лятото?
Ами… 1000 концерта с групата ми. :D

Текст : Павлина Тодорова, 10-к
Снимки : Веесла Костуркова, 8-г

Магдалена Златанова, 11-г
С какво запомни тази учебна година?
С не много честно казано. По-лесна беше от предишната, но и не съвсем. Понеже това е последната година преди завършването, трябваше да изкарам много добри оценки за дипломата. Иначе беше забавно.
Какви са плановете ти за лятото?
Ще има малко учене, но като цяло ще пътувам . Вероятно първо ще отидем до Испания с баба ми и после в Гърция с нашите. Октомври месец ще пътувам до Италия по един проект.

Красимир Чавдаров , 11-а
С какво запомни тази учебна година?
Хубавите моменти с класа.
Какви са плановете ти за лятото?
Възможно е да работя, но като цяло... ще си карам мотора 8-).

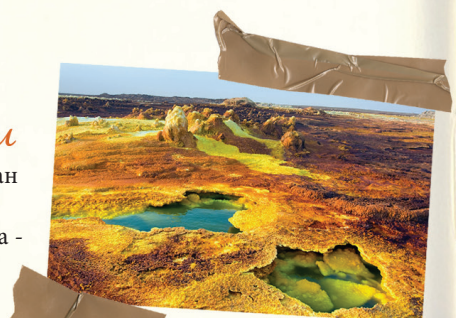

Скритите чудеса на Земята

Лунната долина

Vale da Lua - 'Лунната долина', се намира в Бразилските планини и е част от националния парк Chapada dos Veadeiros. Древното плато е на възраст 1.8 милиарда години и съдържа някои от най-старите скални образувания на Земята. Националният парк е обявен за част от Световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО през 2001. 'Лунната долина' е само част от красотата му и е обособена от сиви скали, полирани от кристално чистите води на река Сан Мигел. Пясъкът във водата е оформил малки отвори в скалите, а заради мощните речни течения процесите на ерозия продължават и до днес. Тесните каньони и невероятни водоскоци са интересни забележителности за туристите, а малките вирове са чудесен начин за разхлаждане в горещите дни.

Вулканът Далол

Кратерът на този вулкан в Етиопия е едно от най-горещите места на земята - средногодишната температура е 34 градуса по Целзий. В тази агресивна среда не съществува никакъв живот, освен някои видове бактерии, които определят интересния цвят на водите на близките гейзери. Разположен по-ниско от другите вулкани по света - на минус 48 метра от морското равнище, Далол е постоянно активен, благодарение на което всичко наоколо ври и кипи. Последното голямо изригване е било през 1926 година - именно тогава се е образувало и „извънземното" езеро, представляващо само по себе си причудливи солени образувания, заобиколени от зелена и виолетова течност.

Пещерата на светещите червеи

Новозеландският "светещ червей" всъщност представлява необикновен вид насекомо. Мястото, което обитават светещите червеи, са пещерите Вайтомо на новозеландския Северен остров. Писателят Джордж Бърнард Шоу нарича това място "осмото чудо на света". Започвайки живота си като мъничка ларва с вече включена светлинка на опашката, новозеландският светещ червей си строи нещо като "хамак" от слуз и коприна, отделяна от различни жлези в устата му и го закрепва за тавана на пещерата. "Хамакът" всъщност представлява тунел, в който ларвата може да се движи. "Светещият червей" се храни с онова, което лети във въздуха, а именно мушици, комари и еднодневки, привлечени от светлината.

В този подземен свят можете да влезете с лодка, а за повече адреналин се възползвайте и от рафтинга, който ще Ви отведе още по-навътре в дебрите на пещерите.

Виктория Видева, 10-в

Най-емблематичните снимки в историята 6

Лицето на смъртта

По време на Втората Сетовна война съществувал един зловещ обичай сред американската армия – пленените вражески войници се считали за трофеи от битката и части от телата им били окачвани по дървета в близост до мястото на сражението, по оръдията на танковете или били пращани като сувенири. Дори самият президент Рузвелт получил колет с ръката на японски войник, която впоследствие върнал, за да бъде погребана с останалата част от тялото. Показаната снимка принадлежи на Ралф Морз от 1943г. и е публикувана на 1 февруари в списание Life. Фотосът предизвиква вълна от недоволство в САЩ и в редакцията на списанието пристигат хиляди гневни писма, в които се говори за невероятната жестокост на американските войници. В отговор армията заявява, че войната е точно такава – неприятна, жестока и нехуманна и че „взимането на трофеи" е начин да се напомня на човечеството какво то само си причинява.

Окото на омразата

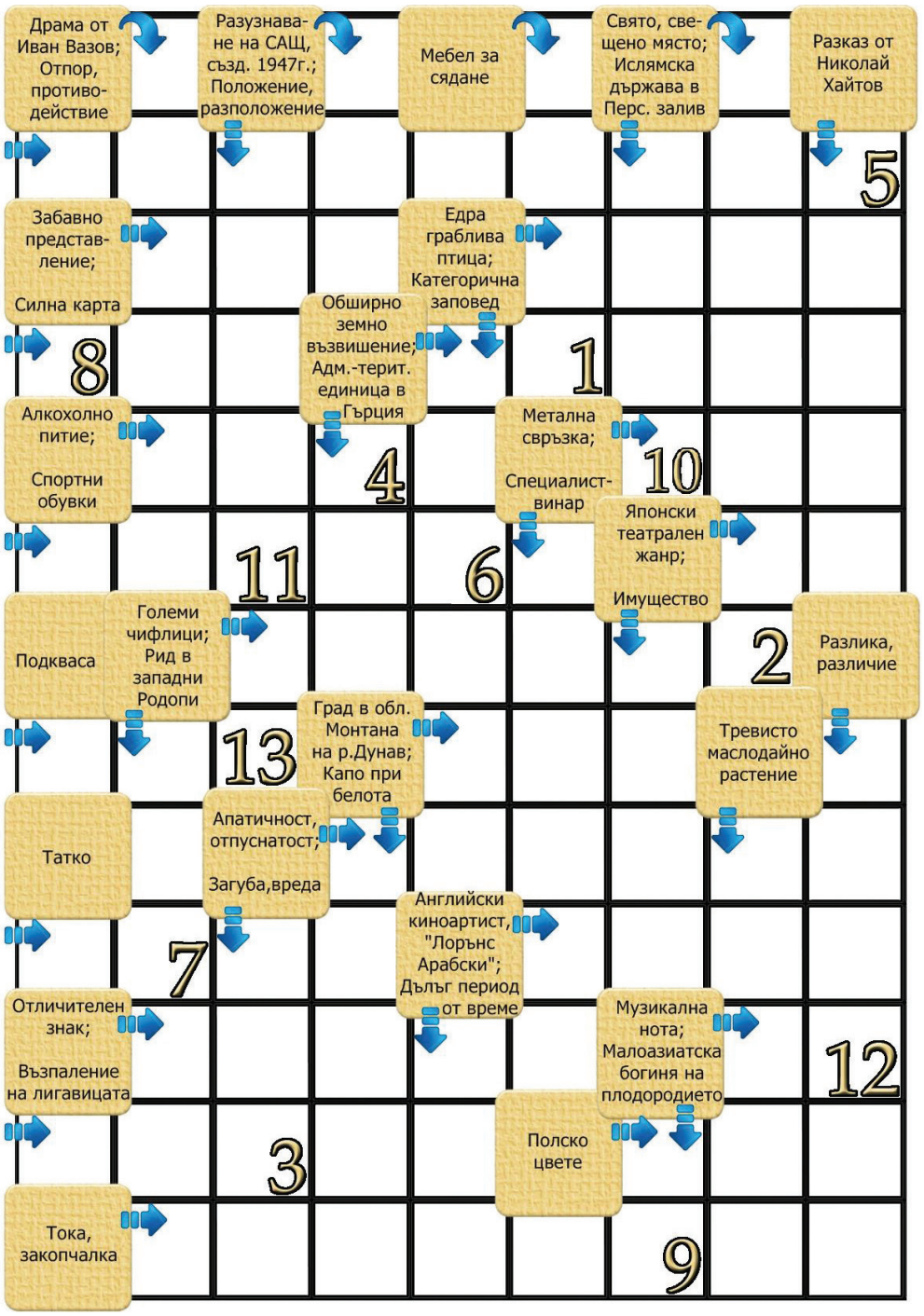
И следващата снимка е част от архива на списание Life. Публикувана е през 1933г. , а фотографът е Алфред Айсенщадт. През септември същата година Айсенщадт пътува до Женева за събрание на Лигата на нациите. Една от политическите фигури на събранието е Паул Йозеф Гьобелс, един от най-ревностните защитници на каузата на Хитлер и приемник на поста канцлер след самоубийството на фюрера. Отначало Гьобелс бил приятлски настроен към Айсенщадт, докато не разбрал за еврейския му произход. Познат ви е изразът „една снимка струва повече от хиляди думи", нали ?

Човекът на Луната

На 20 юли 1969 г. човешки крак за пръв път стъпва на Луната, макар и десетилетия по-късно все още да продължават конспирациите, че това всъщност не се е случило. "Аполо 11" излита от Космическия център „Кенеди" на 16 юли с трима души екипаж - Нийл Армстронг (командир на мисията), Майкъл Колинс (пилот на командния модул) и Едуин Олдрин (пилот на лунния модул). Четири дни по-късно лунният модул, с двама души на борда, се отделя и се приземява в "Морето на спокойствието" на лунната повърхност. Външната бордова камера предава директно по телевизията пред цялото човечество историческия момент на първата крачка, направена от Нийл Армстронг на друго небесно тяло, с думите: "Една малка скрачка за човека – един голям скок за човечеството ". Оставена е паметна плоча от неръждаема стомана с гравиран надпис: „Тук хора от планетата Земя за първи път стъпиха на Луната. Юли 1969 г. след Христа. Ние дойдохме с мир от името на цялото Човечество" и с подписите на Амстронг, Олдрин, Колинс и президента на САЩ Ричард Никсън.

Текст: Виктория Видева, 10-в

Отгатни думите и спечели!

1	2	3	4	5			
6	7	8	9	10	11	12	13

Попълни кръсто-словицата и спечели награда!

Както и досега, първите трима от всяка смяна, които решат правилно двете кръстословици и ни изпратят двете думи, получени от цифрите, ще спечелят специална награда от "Делта Те". Изпращайте ни вашите отговори на нашата ел. поща:

deltate@els-plovdiv.com

Не забравяйте да си напишете името и класа!

Страницата подготвиха:
Нели Костадинова, 12-з клас
Александър Аршинков, 11-в клас

SUDOKU

BEGINNER

		6	9					1
	1	4		3	6		2	
	8			5			9	4
7			4			9		3
		1	8		2	4		
5		9			7			2
4	7			2			3	
	6		5	7		2	1	
1					3	7		

MEDIUM

5			7		1		8	
		3	5				1	
6					3		5	
		5			7			6
	3			9			7	
1			4	8		2		
	7		1					9
	9				2	7		
	5		9		8			1

PRO

	4		2			8		
		1				9		
6					4			
		6		1			7	
1				2				4
	7					3		
			7					3
		8				2		
		5			3		9	

Логически задачи

Пет момичета са седнали в метрото едно до друго. Анет е отдалечена от Бабет точно толкова, колкото и от Колет. Дорет седи на такова разстояние от Анет, на каквото и от Колет. Между кои от своите приятелки пък е седнала хубавата Жанет?

При една игра игра със зар е в сила следното правило: Ако се падне четно число, се получават толкова положителни точки, колкото показва зарът. Обърне ли се обаче зарът на нечетно число, съответните стойности се записват като отрицателни точки. Някой хвърлил зара пет пъти един след друг; две от числата били равни, а останалите се различавали едно от друго. Накрая положителните и отрицателните точки се унищожили. Кои числа са се паднали?

Отговори:

1)К - Л - А - Ж - Б.
Жанет седи между Анет и Бабет.

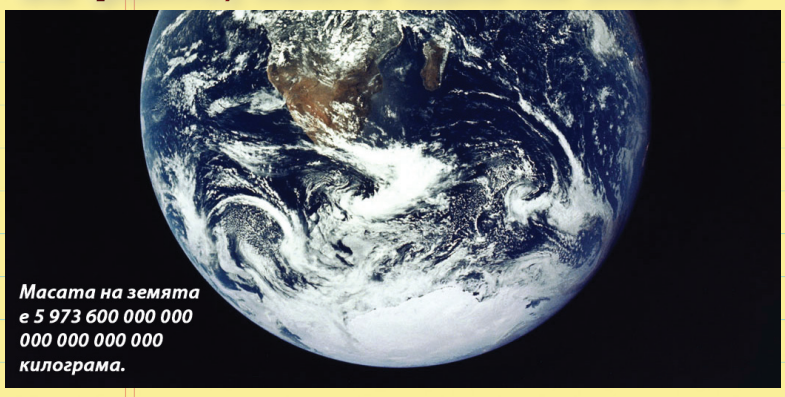
***

2) Падналите са се числата 2, 2, 3, 4, 5. (2 + 2 + 4 = 8; 8 - 5 - 3 = 0.)

TOASTY App for Android

Сканирай, за да изтеглиш приложение за Android!

22 факта, които едва ли знаете

• 99% от хората в Естония имат сини очи.
• През 1938 Адолф Хитлер е бил избран за мъж на годината от списание Time.
• Всеки 1 от 2 милиона човека умира, падайки от леглото.
• Лъвът може да се чифтосва над 50 пъти на ден.
• Плъховете се размножават толкова бързо, че след 18 месеца два плъха биха могли да имат над милион плъха потомство.
• Някои акули губят над 30,000 зъба през целия си живот.
• Ленивците смилат консумираната от тях храна в продължение на две седмици.
• Във всеки епизод на Сайнфелд се появява Супермен.
• Средно 12 новородени са давани на грешните родители всеки ден.
• Пеперудите вкусват с краката си.
• Всеки път, когато човек кихне, сърцето му спира за милисекунда.
• Всеки човек е прекарал около половин час като единична клетка.
• Всяка година около 98% от атомите в човешкото тяло се заменят.
• Звукът се движи 15 пъти по-бързо през стомана, отколкото през въздух.
• Топка от стъкло би подскочила по-високо, отколкото топка от гума.
• Човешките противозачатъчни работят и на горили.
• Парите не се правят от хартия, а от памук.
• Езикът на жирафа е дълъг 12 см и с него може да си чисти ушите.
• Всяка минута на земята падат около 6000 светкавици.
• При раждането в тялото на детето има около 300 кости, а при възрастните остават около 206.
• На година умират повече хора от инциденти с кокосови орехи, отколкото от нападение на акула.
• Човекът е по-висок сутрин отколкото вечер.

Мила Темнялова, 10-к

EDS Style

Отляво надясно: Ива Колева, 8-в; Кристиян Каишев, 8-к; Мария Германова, 8-и; Мирела Янева, 8-г

Снимки: Бойко Димов, 8-в

Харесайте страницата ни във Facebook и получавайте първи информация за организирани от нас конкурси и игри, както и датите на излизане на новите издания! На страницата ни ще ви информираме първи за неща, пряко свързани с училище, а и не само. Очаквайте фоторепортажи от всички актуални събития, тук ще ви покажем и всички снимки от EDS Style!

Вицове

- Ах, бедничкия ми мъж...
- Какво? Случило ли се е нещо?
- Не, той наистина е беден...

***

При пластичния хирург:
- А може ли да ми направите лицето като на Лили Иванова?
- Разбира се! Ето ви каталога, изберете година...

***

Жена отива за пореден път на свиждане на мъжа си в затвора:
- Знаеш ли, скъпи, трябва да ти призная, докато си тук ти изневерих.
- Скъпа, и аз също...
- Но аз не съм искала. Стана случайно!
- А аз въобще даже не исках...

***

Ако един мъж никога не е намирал в супата си коса, не бързайте да му завиждате. Може би жена му е плешива.

***

Две блондинки си говорят пред банкомата:
- Ужас! В сметката си имам само 17 лева.
- Може грешен ПИН да си въвела?

***

- Откакто сте започнали да работите при мен, започнаха да изчезват сребърните лъжички, козметика, продукти от хладилника също! Струва ми се, че е време да ви посоча вратата!!
- Вратата пък за какво ми е?

Бисери

Яворов е написал стихотворенията "Арменци", "Евреи" и "Баджанаци".

***

Стихотворението "Заточеници" е интерпетативно съчинение.

***

Ако се задълбочим по-дълбоко в определени творби, може да открием дълбок и тежък асп

***

Лирическият герой ОПЯВА своя роден край, понеже заминава за чужбина.

***

Човек, изгубил родината си, се превръща в предадено животно.

***

Стихотворението "Задоченици"...

***

Яворов е имал и съпруга, и любовница, но умира твърде млад.

***

Яворов е един от поетите, които си изливат душата върху белите листове.

***

Яворов е един от най-изтЪканите творци на българската литература.

***

Гравитацията е открита от Нютон. Забелязва се есенно време, когато листата капят.

***

Христо Ботев налял туба бензин в огъня на революцията със своята поезия.

ЕКИП "ДЕЛТА ТЕ"

Главен редактор: Мария ЧЕШМЕДЖИЕВА

Редакторски екип:
Александър АРШИНКОВ, Анелия ГЕОРГИЕВА, Георги ПЕТРИШКИ, Кристина ЛАЗАРОВА

Репортери:
Албена АРАБАДЖИЕВА, Виктория ВИДЕВА, Нона КИЧУКОВА, Рашко АНГЕЛИНОВ

Фотографи:
Йоана ТЕРЗИЙСКА, Мария МАРИНОВА, Светлана ПАНОВА, Стефан СОЛАЧКИ, Бойко ДИМОВ, Весела КОСТУРКОВА

Графичен дизайн и предпечат:
Никола МИНКОВ, Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работиха още:
Виктория ХРИСТОВА, Габриела ГЕОРГИЕВА
Мила ТЕМНЯЛОВА, Павлена ТОДОРОВА

Контакти:
тел. - редакция: 0888277576
e-mail: deltate@els-plovdiv.com

Екипът на Делта Те изразява своята благодарност на PELSA, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи.
Печатът се извършва със съдействието на ИК "Жанет - 45".